

zadnjim političnim vzponom pričelo to meščanstvo odmirati, podobo slovenskega življenja z gospodarskim, političnim in socialnim ozadjem. S svobodoumnim svetovnim nazorom, ki ga je vselej jasno izpovedoval, je ustvaril podobo naše preteklosti, a je v svojem delu segel preko ožin njenega obzorja do celotne problematike slovenskega narodnega življenja.

Kot vrstnik Aškerca in Moderne pa se je PRIJATELJ v svojem delu dotaknil že sodobne problematike, jo osvetljeval z zgodovinskimi primeri; saj se obnavlja na vseh naših prelomnicah tradicija naše zaklete revščine: borba za jezik, za človečanske pravice, za pravico obstoja na tem svetu.

IVANA PRIJATELJA so na Viču pokrili z zemljo, toda na univerzi zija vrzel. Zapustil je dediščino »strašnega« a zmagovitega papirja, ki še bolj opozarja na vrzel, prav v teh dneh, ko bi morala preko slovenske univerze postati vsa naša kulturna zgodovina last vseh plasti tega razkisanega naroda in temelj njegovemu političnemu razvoju. Vrzel zija v dneh, ko izginjajo možje - stvaritelji z vse objemajočimi kulturnimi in političnimi pogledi na slovensko in svetovno dogajanje, v dneh votlega patosa, ko se postavljajo v prednje vrste zopet »drobtinarji«.

PRIJATELJ je oživil Preporoditelje, Mladoslavence, nakazal vsebino Moderne, ožaril dvig slovenskega duha in testament njegovega »strašnega papirja« je negacija našega »drobtinarstva.« Juš Kozak

BALADA

JOŽA ŠELIGO

Danes opolnoči,
ljuba, v nebo poglej:
skoz sto drevesnih vej
zvezda gori.

Danes opolnoči,
ljuba, se v vrt ozri:
greda prebelih rož
zakrvavi.

Danes opolnoči,
ljuba, srce odpri:
kane naj, kane vanj
kaplja krvi;

dragi opolnoči
strt bo ob cesti pal;
zvezdam in rožam
se bo nasmejal.